

Η φτώχεια πλήττει πλέον τη μεσαία τάξη της Ευρώπης, σημειώνει η ισπανική Ελ Παϊς εφημερίδα σε ένα δισέλιδο αφιέρωμά της. Είναι άνθρωποι που πρέπει να διαλέξουν αν θα φάνε ή θα πληρώσουν το δάνειό τους. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το 2009 υπήρχαν στις 27 χώρες 115 εκατομμύρια άνθρωποι κάτω από το όριο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού (23,1% του πληθυσμού).

Αλλα 100 με 150 εκατομμύρια κινδυνεύουν επίσης, καθώς δύο μήνες ανεργίας και ένα δάνειο που δεν μπορεί να πληρωθεί μπορούν να βυθίσουν οποιονδήποτε στον όλεθρο. Το 2007, πριν ξεσπάσει η χρηματοπιστωτική κρίση, κάτω από το όριο της φτώχειας βρίσκονταν 85 εκατομμύρια άνθρωποι (17% του πληθυσμού). Στην κατάλογο περιλαμβάνονται χώρες όπως η Ισπανία, η Ιρλανδία και η Ελλάδα, αλλά και η Γαλλία, η Γερμανία και η Αυστρία. Τα πράγματα δεν είναι καλύτερα στη Βρετανία, όπου η φτώχεια των παιδιών είναι τόσο μεγάλη, ώστε η χώρα κατατάσσεται 22η μεταξύ των 27, σύμφωνα με στοιχεία του Ιδρύματος John Rowntree. Το Λονδίνο είναι η πόλη με το μεγαλύτερο ποσοστό ανηλίκων κάτω από το όριο της φτώχειας στη Βρετανία. Η κοινωνική κληρονομιά του θάτσερισμού, που οξύνθηκε με την κρίση, έχει πλήξει 13,4 εκατομμύρια ανθρώπους, το 22% του βρετανικού πληθυσμού.

Σε χώρες όπως η Ισπανία, η Ελλάδα, η Πορτογαλία ή η Ιταλία, δεν έχει αυξηθεί τόσο η έκταση της φτώχειας όσο η δριμύτητά της, και η συγκέντρωσή της σε συγκεκριμένες ομάδες>>, επισημαίνει ο κοινωνιολόγος Πολ Μαρί-Κλόσε. Από την κρίση έχουν πληγεί ιδιαίτερα οι νέοι. Στην Ισλανδία το φαινόμενο είναι δραματικό'. Τα στατιστικά στοιχεία της φτώχειας διαφέρουν πολύ από χώρα σε χώρα. Στη Βουλγαρία (46,2%) και στη Ρουμανία (43,1%) τα ποσοστά της φτώχειας είναι διπλάσια από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Στο άλλο άκρο βρίσκονται η Τσεχική Δημοκρατία (14%), η Ολλανδία (15,1%) και η Σουηδία (15,9%). Οι ειδικοί επισημαίνουν ότι στις τρεις κατηγορίες που είναι πιο ευάλωτες στη φτώχεια - τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, τις γυναίκες και τους μετανάστες, δηλαδή την ηλικία, το φύλο και την εθνότητα - έχει προστεθεί μια ομάδα πολιτών που δεν μπορεί να περιληφθεί σε κάποια κατηγορία. Πρόκειται για ανθρώπους με επισφαλή εργασία, που δυσκολεύονται πολύ να βγάλουν τον μήνα και που επιπλέον δεν έχουν καμιά βοήθεια, τονίζει ο Ζοάν Σουμπιράτς, από το Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Είναι άτομα 30 ως 45 ετών, με ή χωρίς οικογένεια, που δεν λαμβάνουν καμιά κρατική βοήθεια καθώς έχουν κάποιο εισόδημα και είναι υποχρεωμένοι να επιστρέψουν στο πατρικό τους σπίτι αν θέλουν να συνεχίσουν να πληρώνουν το δάνειό τους.

Η φτώχεια αντίπαλος της αγοράς ακινήτων

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τετάρτη, 01 Φεβρουάριος 2012 17:54 -

Υστερα από 15 χρόνια παχέων αγελάδων και δημιουργίας πλούτου, η κρίση πλήττει ένα μέρος του πληθυσμού που μέχρι το 2007 είχε τις βασικές του ανάγκες καλυμμένες. Το 2010 ήταν το ευρωπαϊκό Έτος κατά της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού. Η Στρατηγική της Λισαβώνας κατέληγε με τη φράση ότι πρέπει να δοθεί ένα τελειωτικό κτύπημα στη φτώχεια και εγκαινίαζε τη Στρατηγική 2020. Όμως η κρίση διέλυσε τις καλές προθέσεις. Και ο βασικός στόχος της Στρατηγικής 2020, να περιοριστεί αυτή τη δεκαετία ο αριθμός των φτωχών σε 20 εκατομμύρια, ισοδυναμεί πλέον με ουτοπία.